

παραβληθῆ πρὸς τὴν σταύρωσιν τῆς παλάμης τῆς χειρὸς διὰ χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ νομίσματος, οἷαν ἐντέλλονται αἱ Ἀθιγγανίδες μάντισσαι.

Μόλυβδος.

Ὁ μόλυβδος δὲν ἦτο ἀήθης πρὸς γραφὴν ἐν ἀρχαίοις χρόνοις. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει μολύβδινα εἰλητήρια (plumbea volumina) ὡς μίαν τῶν πρώτων γραφικῶν ὑλῶν¹. Ὁ δὲ Πausanias μαρτυρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἐλικῶνος εἶδε μολυβδίνην πλάκα (μόλιβδον), ἐφ' ἧς ἦσαν γεγραμμένα τὰ Ἔργα καὶ Ἡμέραι τοῦ Ἡσιόδου². Ἐν δὲ Δωδώνῃ ἀνεκαλύφθησαν ἐλάσματα μολύβδινα περιέχοντα ἐρωτήσεις τῶν χρηστηριαζομένων ἢ καὶ ἀπαντήσεις τοῦ μαντείου³. Ὁ δὲ Lenormant περιέγραψε πολυάριθμα μικρὰ μολύβδινα ἐλάσματα, ἐφ' ὧν εἶν' ἐπιγεγραμμένα ὀνόματα ἀνδρῶν⁴. Εἶνε δὲ ταῦτα, ὡς φαίνεται, δικαστικὰ πινάκια, ἧτοι ἀρχαῖοι κληροὶ πρὸς ἐπιλογὴν τῶν δικαστῶν. Ἄραϊ δὲ (dirae) ἢ ἐπίσημοι εἰς τὰς ὑποχθονίους θεότητος ἀναθέσεις προσώπων ὑβριτάντων ὑπὸ τῶν ὑβρισθέντων ἢ χάριν αὐτῶν ἐγράφοντο ὁμοίως ἐπὶ μολύβδου. Αἱ δὲ ἀραὶ αὗται, αἵτινες ἐλληνιστὶ μὲν ἐλέγοντο κατὰδεσμοὶ ἢ καταδέσεις, λατινιστὶ δὲ defixiones, φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν κοινοτάτῃ χρήσει. Παράδειγμα δ' ἀναφέρει ὁ Τάκιτος ἐν τῇ διηγῆσει περὶ τῆς τελευταίας ἀσθενείας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Γερμανικοῦ, οὗ ἐν τῇ οἰκίᾳ εὐρέθησαν κεκρυμμένα ἐν τῇ αὐλῇ καὶ τοῖς τοίχοις λείψαν' ἀνθρωπίνων σωμάτων καὶ ἐπωδαὶ καὶ ἀναθέσεις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Γερμανικοῦ

CXXI, 580. Ὁμοίως ἐν τοῖς παύροις τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων ὑπ' ἀρ' 258, 2228, 2705.

¹ Πλίνιου Nat. Hist. XIII, 11.

² Πausανίου IX, 31, 4.

³ Carapanos Dodone et ses ruines. Ἐν Παρισίῳ. 1878

σ. 68 Πιν. XXXIV - XL.

⁴ Ἐν τῷ Rheinisches Museum Τόμ. XXII, σ. 276.

